

UOHSX008W4YW

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0192/2016/VZ-44282/2016/321/EDy

Brno 4. listopadu 2016

V řízení o rozkladu ze dne 18. 7. 2016, doručeném téhož dne Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zadavatelem –

- město **Jičín**, IČO 00271632, se sídlem Žižkovo náměstí 18, 506 01 Jičín,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0337,0348/2016/VZ-28029/2016/543/JWe/MPr ze dne 4. 7. 2016 ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem – město Jičín, IČO 00271632, se sídlem Žižkovo náměstí 18, 506 01 Jičín – při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Areál ZŠ Soudná č. p. 15 – vybavení objektu denního stacionáře kolejnicový systém a rehabilitační zařízení**“ opakované řízení“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 22. 9. 2015 a veřejné zakázky s názvem „**Areál ZŠ Soudná č. p. 15 – vybavení objektu denního stacionáře ostatní vybavení**“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 8. 7. 2015,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona a na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0337,0348/2016/VZ-28029/2016/543/JWe/MPr ze dne 4. 7. 2016.

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 5. 4. 2014 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, podnět k přezkoumání úkonů zadavatele – město Jičín, IČO 00271632, se sídlem Žižkovo náměstí 18, 506 01 Jičín (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání veřejné zakázky s názvem „Areál ZŠ Soudná č. p. 15 – vybavení objektu denního stacionáře kolejnicový systém a rehabilitační zařízení“ opakované řízení“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 22. 9. 2015 (dále jen „**veřejná zakázka č. 1**“) a veřejné zakázky s názvem „Areál ZŠ Soudná č. p. 15 – vybavení objektu denního stacionáře ostatní vybavení“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 8. 7. 2015 (dále jen „**veřejná zakázka č. 2**“).
2. Dne 13. 5. 2016 Úřad zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0337/2016/VZ ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem při zadávání veřejné zakázky č. 1, když nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky a současně pro posouzení splnění zadávacích podmínek. Následně získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky č. 2 a z moci úřední dne 16. 5. 2016 zahájil správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0348/2016/VZ ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem při zadávání veřejné zakázky č. 2.
3. Dne 31. 5. 2016 v souladu se zásadou hospodárnosti k zajištění účelu správního řízení vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0337,0348/2016/VZ-23307/2016/543/JWe, kterým samostatně vedená správní řízení spojil.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 4. 7. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0337,0348/2016/VZ-28029/2016/543/JWe/MPr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nepostupoval v souladu s § 44 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 zákona,

¹ Pozn.: Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

když nevymezil předmět veřejné zakázky č. 1 v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky a pro posouzení splnění zadávacích podmínek, když transparentním způsobem neuvedl, jak bude posuzovat zadávací podmínku, že uchazeč se musí v rámci své nabídky co nejvíce přiblížit požadavkům zadavatele, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a byla uzavřena smlouva.

5. Své rozhodnutí opřel o jednotlivá skutková zjištění a judikaturu národních soudů. Zejm. odkázal na samotné zadávací podmínky, ve kterých byl požadavek zadavatele umožňující nabídnout jiné technické řešení uveden, přičemž v zadávací dokumentaci dále nebyla stanovena žádná hranice míry nutného přiblížení se požadavkům zadavatele, pod kterou již nabídka nemohla být akceptována. Dále Úřad vyšel z protokolů o posouzení a hodnocení nabídek a rovněž z protokolu o výběru nejhodnější nabídky, o které opřel své závěry, že se netransparentnost zadávacích podmínek odrazila v samotném posouzení nabídek, kdy hodnotící komise zůstala až do závěrečného rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky nejednotná právě v otázce, zda nabídka nakonec vybraného uchazeče vůbec splňuje míru přiblížení se požadavkům zadavatele. Z uvedeného Úřad rovněž dovodil, že tato netransparentnost mohla mít vliv na výběr nejhodnější nabídky, neboť nebylo zřejmé, zda nabídka vybraného uchazeče splnila zadávací podmínky či zda měla být vyloučena z další účasti v zadávacím řízení.
6. Výrokem II. rozhodl, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky č. 2 dopustil správního deliktu tím, že postupoval v rozporu s § 44 odst. 11 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když v projektové dokumentaci, která tvoří přílohu č. 2 zadávací dokumentace veřejné zakázky č. 2, uvedl v některých položkách označení, která jsou příznačná pro výrobky určitých osob, což vedlo ke zvýhodnění těchto osob a výrobků, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a byla uzavřena smlouva.
7. Uvedené pochybení zadavatele Úřad shledal na základě skutkových zjištění vyplývajících ze zadávací dokumentace, kdy zadavatel uvedl v příloze č. 2 zadávací dokumentace veřejné zakázky č. 2 u některých položek označení zboží, která jsou příznačná pro určitou osobu, aniž by pro takové označení byl aprobován zákonem stanovený důvod spočívající v nemožnosti dostatečně přesně a srozumitelně popsat předmět veřejné zakázky. I zde své rozhodnutí opřel o judikaturu národních soudů.
8. Za správní delikty uložil zadavateli výrokem III. pokutu ve výši 50 000 Kč.
9. Při stanovení výše pokuty Úřad v napadeném rozhodnutí přihlédl ke skutečnosti, že se zadavatel dopustil dvou správních deliktů a přistoupil k absorpci správních deliktů. Uvedl, že se jedná o stejné správní delikty ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž s ohledem na cenu v jednotlivých veřejných zakázkách mohla být uložena vyšší pokuta u veřejné zakázky č. 2. Za základ pro výpočet pokuty vzal správní delikt zadavatele při zadávání veřejné zakázky č. 2, zhodnotil jeho závažnost a následně přihlédl ke správnímu deliktu zadavatele při zadávání veřejné zakázky č. 1 v rámci přitěžujících okolností. Jako polehčující okolnost shledal, že zadavatel v zadávacích podmínkách připustil použití i jiných kvalitativně a technicky obdobných řešení. Závěrem přihlédl k ekonomické situaci zadavatele, přičemž neshledal, že by pro něj byla pokuta likvidační.

III. Rozklad zadavatele

10. Zadavateli bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 4. 7. 2016. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel dne 18. 7. 2016 rozklad. V rámci včas podaného rozkladu uplatnil dále uvedené námitky.

Námitky rozkladu

11. Zadavatel napadá rozhodnutí „*v celém rozsahu, a podává v zachovalé lhůtě proti všem jeho výrokům (I. – II.)*“ rozklad. Namítá nesprávnost a nezákonnost. K výroku I. namítá, že požadavek „*předložení nabídky, která se co nejvíce přibližuje požadavkům zadavatele*“ nelze vykládat samostatně bez přihlídnutí k ostatnímu obsahu zadávacích podmínek a ve spojení s projektovou dokumentací. V projektové dokumentaci zadavatel stanovil jednotlivé dílčí technické požadavky, které ve svém souhrnu definovaly předmět plnění veřejné zakázky. Z hlediska systematického a teleologického je daný požadavek pouze upozorněním uchazečů, aby byly dodrženy technické podmínky stanovené zadavatelem. Stanoveným požadavkem nedošlo k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Sám zvolil přísnější režim dle zákona, ač splňoval podmínku pro zadání veřejné zakázky jako zakázky malého rozsahu. Podle zadavatele tak nebyla naplněna skutková podstata správního deliktu. K výroku II. namítá nesprávné posouzení. Zadavatel poukazuje na bod 11.3 výzvy k podání nabídek, ve kterém deklaroval, že pokud se v zadávací dokumentaci vyskytnou označení mající vztah ke konkrétnímu dodavateli, umožňuje použití i řešení splňující vymezený kvalitativní standard nebo mající lepší parametry. Zdůrazňuje, že se jednalo pouze o ilustrativní obrázky uvedené až v obrazové příloze dokumentace, které nevedlo ke zvýhodnění nebo vyloučení určitých dodavatelů či výrobků. Žádný z uchazečů proti této podmínce nevznesl námitku ani nepožádal o dodatečnou informaci, ani nebyl veden Úřadem uvažovanou legitimní úvahou, což zadavatel dokládá poukazem na předložené nabídky.

Závěr rozkladu

12. V závěru rozkladu zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlídnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

15. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když výrokem I. a II. napadeného rozhodnutí rozhodl, že se zadavatel svým postupem při zadávání veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 dopustil správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Rovněž pokuta vyměřená Úřadem byla stanovena v souladu se zákonem a je přiměřená. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech uvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. Přezkum napadeného rozhodnutí

16. Ještě než přistoupím k samotnému vypořádání jednotlivých námitek rozkladu, je třeba se vyjádřit k rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí. Zadavatel uvádí, že napadené rozhodnutí napadá „*v celém rozsahu a podává proti všem jeho výrokům (I. – II.) Rozhodnutí rozklad*“. Rozkladové námitky směřují výlučně do výroků I. a II. napadeného rozhodnutí a petitum rozkladu se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení. Výrokem I. a II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl o spáchání správních deliktů zadavatelem, za které výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil pokutu. Je tedy zjevné, že výrok III. napadeného rozhodnutí, úzce souvisí a v podstatě navazuje na výrok I. a II. napadeného rozhodnutí, vůči kterým navrhovatel vznáší konkrétní námitky ve svém rozkladu. Z uvedeného důvodu jsem dospěl k závěru, že všechny výroky napadeného rozhodnutí tvoří nedílný celek. Vzhledem k tomu, že v podaném rozkladu nebyly vzneseny žádné námitky proti uložené pokutě, bude v závěru přezkoumán výrok III. napadeného rozhodnutí pouze ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jeho vydání předcházela.

K námitkám směřujícím do výroku I. napadeného rozhodnutí

17. Zadavatel namítá, že požadavek na podání nabídky co nejvíce se přibližující požadavkům zadavatele, byl pouhým upozorněním, aby byly dodrženy technické podmínky. Článek 3 zadávací dokumentace neobsahuje žádné technické podmínky. Nelze jej tedy vykládat izolovaně bez přihlédnutí k ostatnímu obsahu zadávacích podmínek a ve spojení s projektovou dokumentací, kde byly stanoveny dílčí technické požadavky, které definují požadavky zadavatele v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídek, a to pomocí stanovení konkrétních požadavků, ale i stanovení požadavků na výkon a funkci požadovaného přístroje. Přiložil i návrh projektu „Instalace stropního zvedacího a asistenčního systému Roomer“, který měl přiblížit požadavky zadavatele. Současně ale výslovně v bodu 11.3 zadávací dokumentace umožnil i použití jiných kvalitativně a technicky vhodných řešení, pokud bude vymezený kvalitativní standard dodržen nebo bude mít vyšší parametry. Uchazeči tak mohli nabídnout jakýkoliv systém, který bude splňovat technické požadavky a požadavky na výkon a funkce dle technických podmínek. Zadavatel tak v zadávacích podmínkách pouze zdůraznil, že „*uchazeč v rámci své nabídky musí splnit technické podmínky vymezené zadavatelem, tj. co nejvíce se přiblížit požadavkům zadavatele.*“
18. Dle § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

19. Dle § 44 odst. 1 zákona je to právě zadavatel, který odpovídá za správnost a úplnost zadávacích podmínek.
20. Dle ustálené judikatury, srov. k tomu např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 9. 2014, č. j. 62 Af 40/2013-127 se zadávací dokumentací rozumí „*souhrn všech konkrétních požadavků zadavatele na zpracování nabídky. Z těchto požadavků pak následně, nad rámec kritérií obsažených v oznámení zadávacího řízení, vyplynou i podrobná pravidla pro určení, která nabídka je pro zadavatele nejvýhodnější a která se tak stane nabídkou vítěznou. Základem zadávací dokumentace je tedy co nejpřesnější vymezení předmětu veřejné zakázky, provedené natolik podrobným, srozumitelným a co do významu jednotlivých údajů jednoznačným způsobem, který umožní samotné sestavení nabídky, její následné transparentní hodnocení zadavatelem a poté i následné objektivní přezkoumání toho, zda zadavatel hodnotil nabídky takovým způsobem, jakým měl. Pokud mohou být předmětem hodnocení ve smyslu § 79 ZVZ toliko nabídky, které odpovídají zadávací dokumentaci, pak na přesnost, srozumitelnost a jednoznačnost údajů obsažených v zadávací dokumentaci je třeba klást klíčový důraz.*
21. *Ze zadávací dokumentace tedy musí být zcela jednoznačně patrné, za splnění jakých podmínek, jež se mají odrazit ve způsobu zpracování nabídky, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou nabídky „soutěžit“. Už při zpracování nabídky musí být jednotlivým uchazečům mimo jiné zřejmé, jak má být nabídka zpracována, aby vyhověla požadavkům zadavatele, a tedy aby mohla být hodnocena.*
22. *Ze shora uvedených důvodů nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky nevyplývají jasně, přesně, srozumitelně a jednoznačně, tj. která v těchto ohledech objektivně připouští rozdílný výklad. Pokud objektivně existuje více možných výkladů týkajících se otázky způsobu zpracování nabídky, pak nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného.“*
23. Obdobně se ke vztahu zadávací dokumentace a požadavku na její transparentnost vyjadřuje Krajský soud v Brně i ve svém rozsudku ze dne 22. 3. 2012, č. j. 62 Af 28/2011-334, či rozsudku ze dne 2. 8. 2012, č. j. 62 Af 19/2011-16.
24. V přezkoumávané věci zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky č. 1 v bodu 2.2 výzvy pro podání nabídek jako „*dodávky, montáž a instalace kolejnicového systému a rehabilitačního zařízení spojené s realizací interiérového vybavení budovy Soudná č. p. 15, část Soudná, 506 01 Jičín. Rozsah dodávek je patrný z Areál ZŠ Soudná – stavební úpravy objektu čp. 15 na denní stacionář – Interiér [...]“*
25. Konkrétní požadavky na předmět plnění veřejné zakázky č. 1 zadavatel stanovil v příloze č. 2 výzvy k podání nabídek – „Projektové dokumentaci“, ve které v bodě „obecná charakteristika kolejnicového systému“ a v bodě „technicko-uživatelská specifikace kolejnicového systému pro výběrové řízení...“ uvedl požadavky na výkon a funkci poptávaného zařízení a v některých položkách i požadavky na konkrétní technické parametry poptávaného zařízení např. v požadavcích na tříbodové zavěšení patientského závěsu, počet popruhů zvedací jednotky apod. Jednotlivé požadavky jsou doslovně citovány v bodu 56 napadeného rozhodnutí, na něž nyní pro stručnost odkazují.

26. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 zadavatel stanovil v bodu 2.3 výzvy k podání nabídek na částku 1 600 000 Kč bez DPH.
27. V článku 3 výzvy pro podání nabídek zadavatel stanovil technické podmínky veřejné zakázky, kdy mimo jiné uvedl, že *„Předmět dodávky bude proveden v nejlepší kvalitě a v souladu s příslušnými normami a předpisy platnými v době dodání předmětu. Veškeré změny je nutno konzultovat se zadavatelem. Uchazeč se musí v rámci své nabídky co nejvíce přiblížit požadavkům zadavatele.“*
28. V bodu 11.3 výzvy pro podání nabídek zadavatel uvedl, že *„... pokud se v Zadávací dokumentaci včetně všech jeho příloh vyskytnou obchodní názvy některých výrobků nebo dodávek, případně jiná označení mající vztah ke konkrétnímu dodavateli, jedná se o případ, kdy by jinak popis předmětu veřejné zakázky provedený v technických podmínkách nebyl dostatečně přesný a srozumitelný. Použitý odkaz představuje vymezení předpokládaného standardu. Zadavatel umožňuje použití i jiných, kvalitativně a technicky vhodných řešení, pokud bude vymezený kvalitativní standard dodržen nebo bude mít lepší parametry. V těchto případech je tak uchazeč oprávněn dle § 44 odst. 11 ZVZ navrhnout jiné, technicky a kvalitativně obdobné nebo lepší řešení. S ohledem na výše uvedené uchazeč v části Věcné a formální připomínky uchazeče pak musí na tuto skutečnost upozornit, popsat tu část, kde toto obdobné řešení použil a prokázat vymezením technických charakteristik řešení, které použil, že jím navržené materiály nebo výrobky jsou technicky a kvalitativně srovnatelné nebo lepší, než ty vymezené v zadávacích podmínkách.“*
29. Za základní hodnotící kritérium zadavatel stanovil v článku 18 výzvy pro podání nabídek nejvyšší nabídkovou cenu bez DPH.
30. Ze shora uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel vymezil v zadávací dokumentaci (konkrétně v příloze č. 2) technické podmínky požadovaného plnění, a to stanovením požadavků na výkon a funkci a rovněž stanovením konkrétních technických parametrů požadovaného plnění.
31. Zadavateli nelze upřít, že ve výzvě pro podání nabídek pod bodem 11.3 umožnil nabídnout jiné technické řešení než to, které bylo uvedeno v projektové dokumentaci vedené jako příloha č. 2 výzvy pro podání nabídek, což ostatně uvádí i Úřad v napadeném rozhodnutí. Na druhé straně je třeba uvést, že v zadávací dokumentaci (konkrétně v článku 3 výzvy pro podání nabídek) zadavatel rovněž stanovil požadavek, aby se uchazeč v rámci své nabídky co nejvíce přiblížil požadavkům zadavatele. Tento svůj požadavek však zadavatel nijak blíže nespécifikoval a v zadávací dokumentaci ani neuvedl jaká „míra“ přiblížení se požadavkům zadavatele je právě měrou přijatelnou a splňující tuto zadavatelovu podmínku, jak ostatně shledal Úřad v napadeném rozhodnutí.
32. Jednoznačná specifikace zadávacích podmínek je přitom stěžejní pro naplnění zásady transparentnosti správního řízení a je i v zájmu samotného zadavatele, aby tento mohl obdržet porovnatelné nabídky. V přezkoumávaném případě sice zadavatel v úvodu provedl popis předmětu veřejné zakázky č. 1, ale dále stanovenou zadávací podmínkou „co nejvíce se přiblížit“, která je pojmem natolik neurčitým, vnesl do zadávacího řízení prvek netransparentnosti a nejistoty, jenž mohl odradit potenciální uchazeče od podání nabídky.

33. Uchazeči si tak nemohli být jisti, zda jimi podaná nabídka bude ještě splňovat požadavky zadavatele (míru přiblížení se, když tato nebyla nijak blíže specifikována), či zda bude jejich nabídka pro nesplnění uvedeného požadavku zadavatele ze zadávacího řízení vyloučena. Uchazeči tedy nejen, že mohli nabídnout jakýkoli systém, který bude splňovat technické požadavky a požadavky na výkon a funkce dle technických podmínek, jak tvrdí zadavatel ve svém rozkladu, ale mohli dodat i plnění, co nejvíce se přibližující těmto podmínkám, aniž by však měli jistotu, co ještě bude tuto „míře přiblížení“ splňovat.
34. Nejednoznačnost dané podmínky rovněž mohla způsobit problémy při posouzení nabídky hodnotící komisí, neboť vyvolávala pochybnosti, jak tento neurčitý pojem vyložit a tedy jak posoudit přijatelnost podaných nabídek z hlediska toho, zda uchazeč splnil zadávací podmínky či nikoliv.
35. Těmto závěrům nasvědčuje i počet obdržených nabídek. Z protokolu o otevírání obálek ze dne 8. 10. 2015 vyplývá, že zadavatel obdržel pouze dvě nabídky. Dne 17. 2. 2016 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem PRVNÍ CHRÁNĚNÁ DÍLNA s.r.o., IČO 28685521, se sídlem Raisova 769/9, 400 03 Ústí nad Labem (dále jen „PChD“) smlouvu na realizaci předmětu veřejné zakázky č. 1. za cenu 1 485 827,60 Kč vč. DPH (1 292 024 Kč bez DPH).
36. Úřad v tomto směru správně poukázal na skutkový stav věci, kdy se shora uvedené důsledky projeví zejména v nejednotnosti hodnotící komise ohledně přijatelnosti jedné ze dvou podaných nabídek, a to nabídky vybraného uchazeče PChD. Vybraný uchazeč PChD totiž podal nabídku, jež v některých parametrech vybočovala ze zadavatelem stanovených technických podmínek a komise tak musela posoudit právě naplnění zadavatelem stanovené podmínky „míry přiblížení se“, přičemž do výběru nejvhodnější nabídky zůstala nejednotná (srov. k tomu body 90 až 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
37. Jistou podobnost lze v tomto směru shledat i např. s rozhodnutím Úřadu ze dne 8. 3. 2012, č. j. ÚOHS-S598/2011/VZ-1801/2012/510/MLr, ve kterém Úřad mimo jiné dospěl k závěru, že požadavek transparentnosti není naplněn, pokud zadavatel nevymezí, jaké vlastnosti má „alternativní plnění“ mít, v čem spočívá a jaká je míra této podobnosti. Toto rozhodnutí Úřadu bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 6. 8. 2012, č. j. ÚOHS-R79/2012/VZ-14559/2012/310/ASc.
38. S ohledem na výše uvedené jsem dospěl k závěru, že posouzení dané podmínky Úřadem bylo provedeno správně a odpovídá rozhodovací praxi Úřadu i ustálené soudní judikatuře. Uvedená podmínka měla dopad na transparentnost zadávacího řízení, která mohla mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, vezmeme-li v potaz i skutečnost, že jako vítězná byla vybrána nabídka uchazeče, u níž existovaly pochybnosti, zda vůbec zadávací podmínky splňuje. V této souvislosti dále uvádím, že se neztotožňuji s námitkou zadavatele, že v napadeném rozhodnutí se Úřad nevypořádal s příčinnou souvislostí mezi podstatným ovlivněním výběru nejvhodnější nabídky a nevymezením předmětu veřejné zakázky v souladu s § 44 odst. 1 zákona. Konkrétně odkazuji na bod 94 a 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad přímo uvádí, že jednání zadavatele, kdy nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky a současně pro posouzení splnění zadávacích podmínek, mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, když potencialitu ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky s ohledem na netransparentní zadávací podmínku blíže rozvádí. Úřad tak dostatečně

v závěrech napadeného rozhodnutí odůvodnil příčinnou souvislost mezi porušením postupu stanoveného zákonem a potencialitou ovlivnění výběru nevhodnější nabídky. Vznesenou námitku zadavatelem proto nepovažují za důvodnou, neboť s ohledem na obsah a závěry napadeného rozhodnutí nemůže obstát.

39. Namítá-li zadavatel, že sám zvolil přísnější režim zákona, ač splňoval podmínku pro zadání zakázky jako zakázky malého rozsahu a že tedy nebyla naplněna skutková podstata správního deliktu, pak tento úsudek je nesprávný. Na zadávací řízení totiž dopadá § 26 odst. 5 zákona. Dle uvedeného ustanovení zákona je zadavateli umožněno použít pro zadávání veřejné zakázky, pro kterou může použít jednodušší režim zákona, i přísnější režim zákona. Zahájí-li však zadavatel zadávání veřejné zakázky v přísnějším režimu zákona, je povinen až do ukončení zadávacího řízení postupovat v takto zvoleném zadávacím řízení a plnit všechny zákonné povinnosti kladené na tento přísnější zákonný režim. Za situace, kdy aplikací § 26 odst. 5 zákona vznikla v předmětném zadávacím řízení „fikce podlimitní veřejné zakázky“, nemůže zadavatel jinak, než postupovat postupem platným pro podlimitní veřejné zakázky (srov. k tomu např. rozhodnutí Úřadu ze dne 18. 10. 2013, č. j. ÚOHS-S462/2013/VZ-20406/2013/514/ZČa). Toto ustanovení ve své obecnější formě zůstalo zachováno i v nové právní úpravě pod § 24 zákona č. 134/2016, o zadávání veřejných zakázek. Pokud tedy v přezkoumávané věci zadavatel zahájil zadávání veřejné zakázky č. 1, postupem platným pro podlimitní veřejné zakázky, musí dodržet všechna pravidla, takového postupu. Skutečnost, že se tak rozhodl, ač splňoval podmínky pro zadávání zakázky malého rozsahu, nemá vliv na posouzení správnosti jeho postupu dle zákona. S ohledem na uvedené je třeba i tuto námitku zadavatele odmítnout jako nedůvodnou.

K výroku II. napadeného rozhodnutí

40. Zadavatel je přesvědčen, že výrok II. napadeného rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a poukazuje přitom na bod 11.3 zadávacích podmínek, ve kterém deklaroval, že pokud se v zadávací dokumentaci vyskytnou označení mající vztah ke konkrétnímu dodavateli, umožňuje použití i jiných, kvalitativně a technicky vhodných řešení, pokud bude vymezený kvalitativní standard dodržen nebo bude mít lepší parametry. Navíc dodává, že se jednalo pouze o ilustrativní obrázky uvedené až v obrazové příloze dokumentace, které nevedlo ke zvýhodnění nebo vyloučení určitých dodavatelů či výrobků. Žádný z uchazečů proti této podmínce nevznesl námitku ani nepožádal o dodatečnou informaci, ani nebyl veden Úřadem uvažovanou legitimní úvahou, což zadavatel dokládá poukazem na předložené nabídky.
41. Než přistoupím k samotnému vypořádání vznesených námitek, pro přehlednost stručně shrnu stěžejní zadávací podmínky veřejné zakázky č. 2.
42. Předmětem veřejné zakázky č. 2 jsou „...dodávky, montáž a instalace spojené s realizací interiérového vybavení budovy Soudná č. p. 15, část Soudná, 506 01 Jičín. Zejména se pak jedná o dodávku, montáž a instalaci nábytku, masážních předmětů a ostatních zařízení...“ a byl vymezen v bodě 2.2 výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2. Konkrétní rozsah byl pak stanoven v příloze č. 2 výzvy k podání nabídky.
43. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 2 stanovil zadavatel v bodu 2.3 výzvy k podání nabídky na částku 3 300 000,- Kč bez DPH.

44. V bodu 11.3 zadavatel uvedl, že „...pokud se v *Zadávací dokumentaci včetně všech jeho příloh vyskytnou obchodní názvy některých výrobků nebo dodávek, případně jiná označení mající vztah ke konkrétnímu dodavateli, jedná se o případ, kdy by jinak popis předmětu veřejné zakázky provedený v technických podmínkách nebyl dostatečně přesný a srozumitelný. Použitý odkaz představuje vymezení předpokládaného standardu. Zadavatel umožňuje použití i jiných, kvalitativně a technicky vhodných řešení, pokud bude vymezený kvalitativní standard dodržen nebo bude mít lepší parametry. V těchto případech je tak uchazeč oprávněn dle § 44 odst. 11 ZVZ navrhnout jiné, technicky a kvalitativně obdobné nebo lepší řešení. S ohledem na výše uvedené uchazeč v části Věcné a formální připomínky uchazeče pak musí na tuto skutečnost upozornit, popsat tu část, kde toto obdobné řešení použil a prokázat vymezením technických charakteristik řešení, které použil, že jím navržené materiály nebo výrobky jsou technicky a kvalitativně srovnatelné nebo lepší, než ty vymezené v zadávacích podmínkách.*“
45. Přílohu č. 2 zadávací dokumentace veřejné zakázky č. 2 tvoří označení zadavatelem poptávaného vybavení interiéru, obrázky a specifikace vybavení interiéru, které je v rámci jednotlivých obrázků barevně vizualizováno. Vizualizace vztahující se mimo jiné k položce KL09 „lednice v.180cm zabudovaná do kuch. linky“ obsahuje označení „WHIRLPOOL“; položce T 0, T01ž „zásobník toaletního papíru“ obsahuje označení „LOSDI“; položce V05 „Rádíomagnetofon HiFi“ obsahuje označení „PHILIPS“; položce V05a „Hifi systém“ obsahuje označení „Cambridge Audio“; položce V06 „magnetoterapie“ obsahuje označení „biomag“; položce V11 „Gymball průměr 55mm“ obsahuje označení „SITsolution“; položce V35 „pračka se sušičkou“ obsahuje označení „LG“.
46. Z protokolu o otevírání obálek ze dne 10. 8. 2015 vyplývá, že zadavatel obdržel dvě nabídky na předmět plnění veřejné zakázky č. 2. Následně pak dne 25. 9. 2015 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem JP-KONTAKT, s.r.o., IČO 25922378, se sídlem Dašická 1797, 530 03 Pardubice, přičemž cena za předmět veřejné zakázky činila 2 950 149,40 Kč vč. DPH (tj. 2 438 140 Kč bez DPH).
47. Dle § 44 odst. 11 zákona není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky či nemá-li sektorový zadavatel na zboží či službu, která je součástí veřejné zakázky, uzavřenou rámcovou smlouvu dle tohoto zákona, nesmí zadávací podmínky, zejména technické podmínky, obsahovat požadavky nebo odkazy na obchodní firmy, názvy nebo jména a příjmení, specifická označení zboží a služeb, které platí pro určitou osobu, popřípadě její organizační složku za příznačné, patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu, pokud by to vedlo ke zvýhodnění nebo vyloučení určitých dodavatelů nebo určitých výrobků. Takový odkaz lze výjimečně připustit, není-li popis předmětu veřejné zakázky provedený postupem podle § 45 a § 46 dostatečně přesný a srozumitelný. V případě stavebních prací lze takový odkaz připustit, pouze pokud nepovede k neodůvodněnému omezení hospodářské soutěže. Zadavatel v takových případech vždy výslovně umožní pro plnění veřejné zakázky použití i jiných, kvalitativně a technicky obdobných řešení.
48. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že odkaz na konkrétní výrobek či označení konkrétního výrobce lze provést pouze ve výjimečných případech, a to za předpokladu, že nebude možná dostatečná specifikace předmětu veřejné zakázky s použitím technických podmínek.

49. Tyto závěry potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 9 Afs 30/2010-182, ze kterého vyplývá, že „[k] *technické specifikaci prostřednictvím stanovení a provázání předmětu veřejné zakázky s určitým výrobcem či výrobkem, což je obecně velkým problémem zadávání veřejných zakázek, lze tedy přistoupit pouze a výhradně při splnění určitých striktně vymezených podmínek spočívajících ve zvláštnosti předmětu veřejné zakázky a v tom, že jeho popis stanovený obecnými technickými podmínkami plnění by nebyl přesný a srozumitelný. Pouze za těchto podmínek zadavatel může v zadávací dokumentaci odkázat na určitý konkrétní typ výrobku nebo značky např. pro bližší určení standardu jakosti či dalších vlastností výrobků.*“
50. V první řadě je tedy zadavatel povinen vymežit předmět veřejné zakázky přesně, úplně a srozumitelně, za použití natolik obecného popisu předmětu veřejné zakázky a technických podmínek, aby neodkazoval na určité identifikační znaky jednotlivých osob (potenciálních uchazečů, resp. dodavatelů). Pouze tehdy, pokud se zadavateli nepodaří pomocí obecných specifikací, natolik přesných a srozumitelných všem potenciálním uchazečům, předmět veřejné zakázky dostatečně určit, teprve pak je oprávněn přistoupit ke specifikaci předmětu veřejné zakázky za pomoci odkazu na konkrétní typ výrobku či značky pro bližší určení standardu kvality aj. vlastností výrobku. Současně však při tomto určení, které je krajní možností ke specifikaci předmětu veřejné zakázky, zadavatel musí dbát na to, aby nebyla omezena práva těch uchazečů, kteří mohou nabídnout obdobná plnění srovnatelných parametrů. Jinými slovy řečeno, až za splnění nemožnosti specifikovat předmět veřejné zakázky obecným způsobem, může zadavatel přistoupit ke specifikaci předmětu pomocí např. odkazu na konkrétní výrobek, značku apod., avšak musí zároveň připustit použití obdobného řešení, aby se nedopustil porušení zákazu diskriminace uchazečů, která je jednou ze základních zásad zadávacího řízení.
51. V přezkoumávaném zadávacím řízení na veřejnou zakázku č. 2 sice zadavatel ve výzvě k podání nabídky umožnil použití i jiných kvalitativně a technicky vhodných řešení, ovšem pro použití označení konkrétního výrobku či výrobce nesplnil základní podmínku, a to předpoklad, že nelze provést dostatečnou specifikaci předmětu veřejné zakázky s použitím technických podmínek. Sám zadavatel v zadávací dokumentaci veřejné zakázky č. 2, konkrétně v příloze č. 2, dokázal dostatečně přesným a srozumitelným způsobem vymežit specifikaci předmětu veřejné zakázky č. 2, jednalo se totiž o výrobky typu běžného spotřebního zboží. V okamžiku, kdy následně pro ještě pregnantnější vystižení přistoupil k označení i jen některých výrobků, byť jen v příložené vizualizaci, mohl u potenciálních uchazečů navodit dojem, že upřednostňuje právě tyto značky, i když umožnil použití obdobných plnění, a předmět plnění byl dostatečně přesným a srozumitelným způsobem určen již za použití obecných specifikací. V takovém případě zákon zadavateli neumožňuje použití odkazu na konkrétní výrobek, označení apod.
52. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel v rozporu se zákonem uvedl v projektové dokumentaci, která je přílohou č. 2 výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2 u některých položek označení příznačné pro určitý výrobek či osobu výrobce, což vedlo ke zvýhodnění těchto výrobků či osob a porušení zásady zákazu diskriminace, jak správně dovodil Úřad v napadeném rozhodnutí. K porušení zásady zákazu diskriminace a posouzení vlivu na výběr nejvhodnější nabídky se Úřad podrobně vyjadřuje v bodech 114 až 123 odůvodnění

napadeného rozhodnutí, vzhledem k tomu, že tyto závěry opřené o judikaturu národních soudů považují za správné a přezkoumatelné, plně na ně pro stručnost odkazují.

53. Tvrzení zadavatele o tom, že žádný z uchazečů nepodal námitky proti zadávací dokumentaci či žádost o dodatečnou informaci je z hlediska přezkoumání zákonnosti postupu zadavatele irelevantní, neboť pouhá skutečnost, že uchazeči nepodali námitky proti zadávací dokumentaci, nemůže automaticky znamenat, že postup zadavatele při stanovení zadávací dokumentace byl nebo naopak nebyl v souladu se zákonem.
54. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem považují závěry Úřadu obsažené v odůvodnění výroku II. napadeném rozhodnutí za správné a odpovídající zjištěnému skutkovému stavu.

K námitkám rozkladu obecně

55. Vzhledem k tomu, že zadavatel nevznášel žádné námitky proti výši nebo způsobu uložení pokuty, přezkoumal jsem výrok III. napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu z pohledu jeho zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jeho vydání předcházal.
56. Úřad se uložением pokuty a její výší zabýval podrobně v bodech 125 až 147 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Výší pokuty ve smyslu § 120 odst. 2 písm. a) zákona se zabýval v bodech 134 až 137 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále se s výší pokuty, s přihlédnutím k § 121 odst. 2 zákona, vypořádával zejm. v bodech 140 až 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to z hlediska závažnosti správního deliktu, jeho následků a okolností, za nichž byl správní delikt spáchán. V rámci uvedeného hodnocení rovněž provedl absorpci méně závažného správního deliktu. Závěrem se přezkoumatelným způsobem vypořádal i s tím, že uložená pokuta není likvidační. Mám tak za to, že Úřad stanovil výši pokuty v souladu se zákonem a své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
57. V daném případě jsem z hlediska námitek obsažených v rozkladu přezkoumal věcnou správnost napadeného rozhodnutí ve výroku I. a II. napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, když s ohledem na výše uvedené uvádím, že napadené rozhodnutí jsem shledal věcně správným. Zadavatel v napadeném rozkladu nevznášel takovou námitku, která by vzbuzovala pochybnosti o správnosti napadeného rozhodnutí.
58. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem kromě věcné správnosti výroku I. a II. napadeného rozhodnutí přezkoumal i jeho zákonnost a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu v řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, když napadené rozhodnutí jsem shledal rovněž zákonným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda se v daném případě zadavatel dopustil spáchání správních deliktů. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty uvedených správních deliktů, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

59. Nelze tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí přisvědčit tvrzení zadavatele, že napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu nesprávného posouzení věci. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané, vycházející z řádně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rovněž vycházející ze smyslu a účelu zákona. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když konstatoval, že se zadavatel dopustil specifikovaných správních deliktů, a za tyto delikty zadavateli uložil pokutu ve výši 50 000 Kč.

Posouzení příznivosti pozdější právní úpravy

60. Vzhledem k účinnosti nové právní úpravy je třeba rovněž uvážit, zda tato není pro pachatele správního deliktu příznivější. Dne 1. 10. 2016 nabyl účinnosti zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“).
61. Podle čl. 40 odst. 6 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Shodný princip je vyjádřen i v § 2 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“). Toto pravidlo zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Tato výjimka se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu aplikuje rovněž v oblasti správního trestání.
62. V souvislosti s citovaným článkem Listiny uvádím, že konstantní soudní judikatura (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004) dospěla k závěru, že „[t]restání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. Je totiž zřejmé, že rozhraničení mezi trestnými (a tedy soudem postižitelnými) delikty a delikty, které stíhají a trestají orgány exekutivy, je výrazem vůle suverénního zákonodárce; není odůvodněno přirozenoprávními principy, ale daleko spíše je výrazem trestní politiky státu (...) Pro české právo to pak znamená, že i ústavní záruka článku 40 odst. 6 Listiny o tom, že je nutno použít pozdějšího práva, je-li to pro pachatele výhodnější, platí jak v řízení soudním, tak v řízení správním (...) Přijetí tohoto principu pak znamená, že nelze trestat podle starého práva v době účinnosti práva nového, jestliže nová právní úprava konkrétní skutkovou podstatu nepřevzala; analogicky to platí i tehdy, jestliže nová právní úprava stanoví mírnější sankce za stejné jednání“. K totožnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud též v rozsudku č. j. 8 Afs 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007 a dalších.
63. K posouzení příznivější právní úpravy ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu uvádím následující. Deliktní odpovědnost zadavatele konstатовaná napadeným rozhodnutím se ve výroku I. napadeného rozhodnutí opírá o závěr Úřadu, že v daném případě zadavatel nepostupoval v souladu s § 44 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když nevymezil předmět veřejné zakázky č. 1 v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky a pro posouzení splnění zadávacích podmínek a ve výroku II. napadeného rozhodnutí o závěr Úřadu, že zadavatel postupoval v rozporu s § 44 odst. 11 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když v projektové dokumentaci, která tvoří přílohu č. 2 zadávací dokumentace veřejné

zakázky č. 2, uvedl v některých položkách označení, která jsou příznačná pro výrobky určitých osob, což vedlo ke zvýhodnění těchto osob a výrobců. V případě aplikace ustanovení ZZVZ, by se stále jednalo o správní delikty, neboť uvedené povinnosti zadavatele zůstaly zachovány i v právní úpravě dle ZZVZ, konkrétně v § 36 odst. 3 je stanovena povinnost zadavatele vymezit předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky a v § 89 odst. 5 písm. a) zákaz zvýhodnit či znevýhodnit určité dodavatele či výrobky uvedením přímého či nepřímého odkazu na dodavatele či výrobky, není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky.

64. Ve světle výše uvedeného konstatuji, že v šetřeném případě nelze aplikovat výjimku ze zákazu retroaktivity, neboť právní úprava dle ZZVZ není pro zadavatele právní úpravou příznivější, tudíž je třeba správní delikt posuzovat podle právní úpravy účinné v době jeho spáchání, tedy dle zákona. Šetřený správní delikt zadavatele naplňuje stejné znaky skutkové podstaty, přičemž i výše sazby pokuty a kritéria závažnosti jsou totožná, jak dle ZZVZ, tak i podle zákona.

VI. Závěr

65. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
66. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Město Jičín, Žižkovo náměstí 18, 506 01 Jičín

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy